

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra DEN DANSKE SAG

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 66.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947087666928/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Den Danske Sag

Altsaa, det skal skee, saavist som Jesus Christus er Gud-Faders eenbaarne Søn, at baade Menigheden troer paa denne Guds Kiærligheds-Gjerning og bliver Virke-Kredsen, hvori den livsalig og kiendelig fuldføres af den samme Aand, som begyndte den, og nu siger jeg trøstigt: skal det skee nogensteds, da skeer det først og fremmest hos os i den sjette Menighed, som ikke for intet kaldes Philadelphia, men fører med Rette Navn af »Sødsken-Kiærlighedens«, der jo er den jordiske Side af Guds Kiærlighed hos os, ligesom »Barne-Kiærligheden« er den himmelske. Man behøver nemlig slet ikke at fortælle mig, hvor mange og hvor store Hindringer Menneske-Hjertets vildfarende Begjærigheder ogsaa i Danmark lægger iveien for denne Guds Kiærligheds-Gjerning, thi det følger jo af den almindelige Syndighed, og det maa jeg jo selv have erfaret, men jeg har ogsaa gennem et langt og rigt Levnets-Løb erfaret, at Kiærligheden har en velsignet og frugtbar Jordbund i danske Hjerter, saa at, hvormeget end vor Kiærlighed her kan vrages og spottes, saa bliver vi dog aldrig huusvilde med den, og hvorledes skulde da Vorherre blive huusvild med sin Menneske-Kiærlighed, der er anderledes reen, uegenlyttig og fuldkommen end vores, naar den er allerrigest og allerbedst, saa det kan aldrig feile, at naar først Lyset er opgaaet, og det er opgaaet, over Hans Menneske-Kiærlighed, den evig Rige, som blev fattig for at gjøre Mange rige, da vil, naar dette Lys skinner for Alle dem, som er i Huset, Hjerterne kappes om at aabne sig for dette Livets Lys, der, medens det skjuler sin Glands, let kan synes fordunklet af Verdens Glimmer, men skaber og modner ligefuldt, som Hjertets Soel, alle Aandens Frugter til evig Nydelse.

Det er nemlig ingenlunde der, hvor man elsker Fader og Moder, Hustru og Børn og Sødskende, saa lidt som mueligt, men kan der, hvor man elsker dem saa høit som mueligt, at Hjertet kan faae Rum til den Christi Kiærlighed, som er endnu større, og kan aldrig skattes eller vindes, hvor den Kiærlighed fattes, som den, for at kunne skattes, forudsætter og maa sammenlignes med for at blive kiendelig.

Da nu det Danske Folk umuelig kan beholde sin udmærkede Hiertelighed i Fred og vinde baade Frihed og Mod til at giennemføre og udvikle den i alle sine Forhold, med mindre Folket ogsaa beholder sit Fæderneland og sit Modersmaal ubeskaarne og ubeskæmmede, saa siger jeg med Rette, at den Danske Sag er nu ogsaa Christendommens Sag,

Den Danske Sag

og følgelig Vorherres Sag, saasandt som Jesus Christus er Vorherre. Hvem der troer, forhaster sig ikke, thi han har lært at bie efter Herren, siger Aanden, og derfor maae vi Danske Christne aldrig blive saa mismodige over hvad man kalder Tidens Tegn, men hvad der kun er Utidens, som skal forgaae, at vi enten opgav Haabet for den Danske Sag eller undlod at trøste alle dem, den ligger paa Hjerte, med at den er Vorherres Sag, som aldrig kan tabes.
